

دوو مردارهوه بوو ودوو خوښتان بوو حلالکراوه، دوو مردارهوه بووهکه: ماسی وکوله، دوو خوښنهکه: جگر وسپل

له عبداللهی کوری عومرهوه -رهزای خواپان لښت- که پیغمبری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده فهرمویت: «دوو مردارهوه بوو ودوو خوښتان بوو حلالکراوه، دوو مردارهوه بووهکه: کوله و ماسی، دوو خوښنهکه: جگر وسپل».

[صحه] [ئینو ماجه گڼراویه تبهوه - نه حمه د گڼراویه تبهوه]

له م فهرمووده په پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- باسی حوکمیکی شهرعی ده کات که په یوه ندی به حلالی خواردنی هندیک شته وه هیه: 1/ حلالی خواردنی مردارهوه بووی کوله و ماسی (مه به ست له ماسی هر نازه لیکي دهریاپه که له نیو دهریادا ده ژیت، واته: مردارهوه بووی نازه لیکي دهریاپي و نه وانه ی له نیو ئاودا ده ژین حلاله، وه کو: ماسی به هه موو جوړه کانیه وه [ماسی ونه هه نگ وقرش] وقرژال وروپیان وجگه له مانه). 2/ حلال بوونی خواردنی دوو خوښ نه وانیش بریتین له: جگر وسپل. نه دوو حوکمه تاییه تکران به حلالکردن له نیو حرامکراوه کانی مردارهوه بوو و خوښنه کان.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/8362>

